

Ko sem nekoliko bolj pozorno opazoval posamične slike na platno po raznih sobanah, sem se uveril, da so se beneški slikarji tudi tukaj izkazali mojstre, posebno v tehniki z barvami in pa po nekem posebnem načinu slikarskega senčanja; ustvarjali so nekako povsem drugačne sence, in barve so kar nametavali na platno, a to se iz dalje kaj lepo poda. Tudi florentinska šola je izumila neko posebno tehniko, a najbolj zanimive so nje gotiške slike na les; le-te so proizvedene v nekakšnem modrem tonu, ki se prav prilega zlasti zlatemu ozadju in okviru. V tem so bili Florentinci pravi mojstri!

Dalje se vidijo tu slike vseh zgoraj omenjenih narodov, predstavljajoče zgodovinske prizore, potem cerkvene podobe, portreti, živali, genrske in pokrajinske slike i. t. d. Tudi tu mrgoli na vseh koncih in krajih vsakovrstnih kopistov, ki ponaslikujejo stare, nesmrtnne podobe in slike veleslavnih mojstrov.

Potem sem stopal po stopnicah v gorenji koridor, ki vede črez most (Ponte Vecchio) in skozi več hiš nazaj v palazzo Pitti. Po tem dolgem hodniku je na obeh straneh polno slik, največ doprskih portretov in tudi celih podob iz viteške dobe in mnogo višjih duhovnikov, in tudi mnogo bakrorezov. Tukaj sem bil malodane sam; kajti hodnik je slabo razsvetljen, da ni moči niti proučevati razpostavljenih umetnin, kamo-li jih ponaslikovati.

A glej! Zableščala mi je nasproti jasnejša svetloba v palazzo Pitti, katerega slava je razširjena po vsem izobraženem svetu.

O tej svetovnoznani palači in o nje umetniških zbirkah pa Ti sporočim prihodnjič.

A. Progar.

Njena pisma.

Oj listi, drobni listi,
Poslednjikrat nocoj,
Poslednjikrat vas gleda
Otožni pogled moj.

Nje bela vas ročica
Pisala je nekda,
In spet v ročice njene
Polagam vas nazaj.

Pač mnogo noč otožno
Sladili ste mi vi —
Pa, da bi kdaj bil srečen,
Saj tega treba ni.

Zatorej z Bogom, listi,
Pozdravite mi njo —
Oh, saj ljubezni zveste
Ne vzamete s sabó.

Trošan.

